

Forfatter: Gade, Niels Wilhelm

Titel: BREV TIL: Stæger, Laura Mathilde Margrethe FRA: Gade, Niels Wilhelm (1876-07-31)

Citation: Gade, Niels Wilhelm: "BREV TIL: Stæger, Laura Mathilde Margrethe FRA: Gade, Niels Wilhelm (1876-07-31)", i *Niels W. Gade - Optegnelser og Breve*, Gyldendalske Boghandels Forlag (F. Hegel & Søn), s. 227. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001988775-000-shoot-L0019887750000084.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Niels W. Gade - Optegnelser og Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

London, den 31te Juli 1876.

Mandag Aften.

Jeg skrev til Dig imorges og jeg tager fat igjen i Aften; — — — her er stille i London om Søndagen, ikke engang Posthuset udgiver Breve. Det er ogsaa underligt at see den Stilhed, baade i Færdsel paa Gaden og andre Henseender; jeg bad min Værtinde om Regning for de 4 Dage, og hun sagde: ja, imorgen kan vi tale derom, idag er det jo ikke værdt. — I Formiddag var jeg hos Gesandten, General Bülow, en meget net og venlig Mand. Han tilbød at ville gjøre, hvad jeg ønskede, tilbød mig Indgangskort til Parlamentshuset, som jeg fik, baade til „House of Lords“ og „House of commons“. Prinsessen er desværre ikke i London, og han frygtede for, at hun nu ikke kommer tilbage til London, men tager til et Slot, for der at tage Sommerophold. — — — Jeg morede mig derefter i British Museum, det er udmærket, og der er endnu en Masse at see. Jeg var senere henne paa en af Broerne over Themsen, det var Solskin, og det var rigtignok et stolt Syn at see ud over Floden, hvor Dampskibe gik frem og tilbage, lagde til ved Broerne, fik nye Passagerer, og afsted igjen; — lidt længere borte en Bro, hvor et Jernbanetog farer tilhøre og et andet tilvenstre, — lader man Øiet søge længere frem, hæver sig i det Fjerne den vældige Kuppel paa St. Pauls Kirken og en Masse mindre Kirketaarne nærmere fremme, store palads.s. 228agtige Huse og alt imellem grønne Pladser med høie Søiler. — Jeg er nu kommet mere i Berøring med Folk, eller i det mindste har jeg observeret dem, og jeg begynder at forstaa deres Maade at være paa, som jo er noget forskjellig fra andre Nationers, men jeg antager, at man kommer til at holde af dem ved nærmere Bekjendtskab. Kommer man ind i en Ommibus, seer alle ligeud og meget ligegyldige, hilse eller sligt, maa man vel tage sig iagt for, hver sørger for sig. — Kommer man imidlertid til en Station og spørger en af dem: please — er dette Station N. N., saa bliver i de fleste Tilfælde de ligegyldige Ansigter velvillige og giver omstændelig Underretning paa den elskværdigste Maade; men naar dette er afgjort, saa er Samtalen ude, og hver sidder for sig igjen. — I det Hele, har jeg lagt Mærke til, tale Englænderne meget lidt indbyrdes, f. Ex.: igaar, da jeg var i Restaurationen i Hampton-court, sad der en ung Herre og Dame ved det nærmeste Bord, enten Forlovede eller Nygifte, men de lukkede ikke Munden op, uden for at putte Maden ind i den; og saaledes i de fleste Tilfælde. Forresten har jeg hørt saameget smukt om Familielivet, om Troskab imellem Mand og Kone, som skal være aldeles exemplarisk og elskværdigt i alle Henseender. — — — — — Jeg morer mig excellent. — — — — —